

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 aprilie 2021, în cauza penală privind-

l pe

Gavrilița Vasile XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 10.06.2020 – 16.02.2021 (prima instanță);
2. 16.03.2021 – 21.04.2021 (instanța de apel);
3. 16.06.2021 – 06.10.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți /sediul Central/ din 16.02.2021, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Gavrița Vasile a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 30, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate inculpatului Gavrița Vasile s-a suspendat condiționat pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Gavrița Vasile, la 24.04.2020, în jurul orelor 14:20, având scopul sustrageri pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu intenție unică și un singur scop, fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, în timp ce se afla în incinta magazinului „Metro Cash&Carry Moldova” S.R.L. din XXXXX, pe ascuns din secția tutungerie a sustras un cartuș de țigări cu articolul sub numărul 520115 „Parlament Aqua Blue” la preț de 380,75 lei (fără TVA), părăsind locul faptei.

Tot el, la 01.05.2020, în jurul orelor 12:57, având scopul sustrageri pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu intenție unică și un singur scop, fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, în timp ce se afla în incinta magazinului „Metro Cash&Carry Moldova” S.R.L. din XXXXX, pe ascuns din secția tutungerie a sustras un cartuș de țigări cu articolul sub numărul 520115 „Parlament Aqua Blue” la preț de 380,75 lei (fără TVA), după care cu bunul sustras a părăsit locul faptei.

Tot el, la 02.05.2020, în jurul orelor 12:57, având scopul sustrageri pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu intenție unică și un singur scop, fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, folosindu-se de faptul că nu era observat de nimeni, din incinta magazinului „Metro Cash&Carry Moldova” S.R.L., amplasat pe XXXXX, pe ascuns din secția tutungerie a magazinului a sustras două cartușe de țigări cu articolul sub numărul 520115 „Parlament Aqua Blue” la preț de 380,75 lei fiecare (fără TVA), în sumă totală de 761,5 lei, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul faptei, cauzându-i astfel părții vătămate Î.C.S. „Metro Cash&Carry Moldova” S.R.L., o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 1903,75 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 30, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – *„furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune materiale în proporții considerabile”*.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

2.1 Procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Cornea Alexandr, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei conform ordinii stabilite pentru prima instanță, pronunțarea unei noi decizii prin care, inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că, prima instanță a stabilit o pedeapsă prea blândă ce contravine art. 61 alin. (1) Cod penal, nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, nu a indicat care sunt circumstanțele în baza cărora și-a format convingerea că scopul pedepsei penale v-a fi atins prins aplicarea art. 90 Cod penal, prima instanță nu a motivat soluția referitor la modalitatea de executare a pedepsei.

2.2 Avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilit un termen de probațiune mai mic, invocând că, pedeapsa stabilită este una prea aspră pentru fapta săvârșită.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 aprilie 2021:

S-a respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului;

S-a admis apelul declarat de către procuror;

S-a casat sentința în latura pedepsei penale, pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Inculpatului Gavrilița Vasile, i s-a stabilit pedeapsa de 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, au fost menținute prevederile sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a reușit să individualizeze pedeapsa în măsura în care să o facă a fi una proporțională faptelor comise cu un efect preventiv convingător, pe măsură să evite recidivarea inculpatului, de rând ce precedentele condamnări au fost insuficiente pentru a determina să nu mai comită infracțiuni.

În continuare, instanța de apel a indicat că, inculpatul nu este la prima abatere de lege, anterior fiind atras de nenumărate ori la răspunderea penală, pentru comiterea diferitor infracțiuni, inclusiv cu caracter analogic, fiind condamnat la pedeapsa închisorii (f.d. 34-36), care însă nu și-a atins scopul scontat, or după eliberarea din locurile de detenție la 14.05.2018 el și-a continuat activitatea infracțională, ceea ce-i denotă caracterul criminal stabil și ne dorința de a sta pe calea corijării.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, cu adoptarea unei decizii noi prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, invocând argumente similare cu cele indicate în apel (pct. 2 din prezenta decizie), suplimentar:

- instanța de apel nu a motivat pedeapsa stabilită prea aspră.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa (f.d. 129 – 131) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei și modului de executare a pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare: gravitatea infracțiunii săvârșite – mai puțin gravă, lipsa circumstanțelor atenuante, prezența circumstanțelor agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, de faptul că inculpatul a fost anterior condamnat, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Cât ține de motivele indicate în recurs precum că pedeapsa stabilită este prea aspră pentru infracțiunea săvârșită și că inculpatul a recunoscut vina, Colegiul penal nu le acceptă, or, instanța de apel în decizia recurată a indicat și motivat pe deplin pedeapsa aplicată (f.d. 129 – 131), a dat apreciere tuturor circumstanțelor, inclusiv celor menționate de recurent și a luat în considerare pericolul social al acțiunilor

inculpatului și personalitatea inculpatului – a fost atras la răspundere penală de mai multe ori pentru fapte similare, astfel, stabilind o pedeapsă în limitele Legii penale și echitabilă, ce corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, astfel se va asigura restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

Referitor la argumentul indicat de recurent precum că „instanța de apel nu a motivat pedeapsa stabilită”, Colegiul penal conchide că instanța de apel a motivat(f.d. 129 – 131) pe deplin necesitatea stabilirii pedepsei sub formă de închisoare inculpatului, argumentare care Colegiul penal o însușește ca corectă, ce este și conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

În acest sens, se reține că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunii săvârșită (mai puțin gravă) comisă cu intenție, precum și la personalitatea inculpatului, care deși și-a recunoscut vinovăția, acesta anterior fiind condamnat, și astfel doar aplicarea unei pedepse cu închisoarea, cu executarea reală a acesteia, va duce la reeducarea și corectarea inculpatului, precum și la restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal statuează că, pentru a se putea constata dacă inculpatul se poate corecta prin stabilirea unei pedepse non privative de libertate, se analizează persoana inculpatului sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată.

În acest sens, Colegiul penal ține să indice că, inculpatul a mai fost condamnat inclusiv pentru săvârșirea unor infracțiuni similare, fiindu-i stabilite pedepse sub formă de închisoare, fapt ce arată că inculpatul nu a conștientizat și nu s-a corectat, astfel, Colegiul penal conchide că, pentru inculpat săvârșirea infracțiunilor capătă caracter sistematic, el ignorând cu desăvârșire prohibițiile impuse de legea penală.

În aceste condiții, instanța de recurs ordinar conchide că stabilirea unei pedepse non privative de libertate nu este rațională în circumstanțele stabilite pe caz și nu ar asigura scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, care reglementează, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, **corectarea** și resocializarea condamnatului, **precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.**

Mai mult, Colegiul penal statuează că, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

7. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 aprilie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Gavrilița Vasile XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 noiembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie